

Sygn. akt

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:

Przewodniczący **SSO Grzegorz Tyrka**

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **A S**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z**

z dnia 12 października 2016 roku, znak

o składki na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 czerwca 2017 roku (Tp 4/17)

postanawia:

uzupełnić braki pytania prawnego Sądu Okręgowego w Gliwicach zawartego w postanowieniu z dnia 12 maja 2017 roku, wskazując dodatkowe uzasadnienie:

Sąd Okręgowy dostrzegł, że art. 79 ust. 2 ustawy o świadczeniach zdrowotnych nierówno traktuje podmioty podlegające obowiązkowo ubezpieczeniu zdrowotnemu. Pracownik za okres pobierania zasiłku chorobowego jest zwolniony z obowiązku uiszczania składki na ubezpieczenie zdrowotne; natomiast osoba prowadząca pozarolniczą działalność ma obowiązek uiszczania składki na ubezpieczenie zdrowotne także za okres niezdolności do pracy. Pojęcie „niepodzielności” składki na ubezpieczenie zdrowotne dotyczy podmiotów prowadzących pozarolniczą działalność.

Sąd Okręgowy wskazał, że normami wzorcami są: art. 2 Konstytucji w związku z art. 84 Konstytucji i art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Najogólniej definiuje się sprawiedliwość jako powinność „określonych działań względem innych podmiotów z punktu widzenia równości”. Sprawiedliwość społeczna wyraża „dążenie do zachowania równowagi w stosunkach społecznych i powstrzymania się od kreowania nieusprawiedliwionych, niepopartych obiektywnymi wymogami i kryteriami przywilejów dla wybranych grup obywateli”. Sprawiedliwość społeczna mieści w sobie zakaz arbitralności państwa, dopuszczając wprawdzie różnicowanie poszczególnych jednostek, ale tylko w odpowiedniej relacji do różnic w ich sytuacji.

Sprawiedliwość społeczna została w Konstytucji wzmocniona przez zasadę równości (art. 32), a jednocześnie tę zasadę koryguje, przewidując równe traktowanie podmiotów charakteryzujących się tą samą cechą istotną dla danej sytuacji prawnej. Innymi słowy, różnice w sytuacji poszczególnych podmiotów powinny pozostawać w odpowiedniej proporcji do odmienności ich sytuacji. Stąd powiada się, że zasada równości nie tylko koryguje, ale i konkretyzuje ogólniejszą zasadę sprawiedliwości społecznej. Chodzi przeto o „stosowanie takiej samej miary wobec wszystkich zainteresowanych, ocenianie ich sytuacji według tych samych kryteriów oraz poświęcenia równej uwagi ich potrzebom i interesom. U źródeł takiego podejścia znajduje się „idea jednakowego traktowania wszystkich ludzi w obrębie określonej klasy (kategorii) – „Konstytucja RP. Komentarz”, t. V, komentarz do art. 2, Warszawa 2007.

